Мені хочеться так як дитиною
Загубитись в саду восени —
Чарівничою снити хатиною,
По яку мандрували сини.

Багряніють берези на заході,
Багряніє в борах сухолист…
Шелестить сухолистом по ягоди
Біла дівчина з сумом намист…

Він простягся в майбутнє хвилинами —
Твій підроблений, тьмяний корал,
Ланцюгами солодкими, дивними
Мені волю в борах одібрав!..

Коли сонце розплавило обрії
З-за берези я стежив стежки,
Що їх пестили очи недобрії,
Що встилали їх будні тяжкі…

Багряними берези на заході
Намітками з голів зап’ялись…
Поминула й берези, і ягоди
Біла дівчина з сумом намист…

Не любитиму так як дитиною
В чарівничім саду восени!..
Бур’яни поросли за хатиною,
З мандрівок не вернулись сини…